

Fremsat den 2. oktober 2024 af klima-, energi- og forsyningsministeren (Lars Aagaard)

Forslag

til

Lov om ændring af olieberedskabslov

(Hjemmel til gebyrfinansiering af tilsyn og myndighedsopgaver efter olieberedskabsordningen og justering af bødeniveau for overtrædelse af lagringspligten m.v.)

§ 1

I olieberedskabslov, lov nr. 354 af 24. april 2012, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 15 indsættes i *kapitel 6*:

»§ 15 a. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan udveksle oplysninger om internationale lagerdækningsaftaler med andre EU-medlemsstater og Europa-Kommissionen.«

2. Efter kapitel 8 indsættes:

»Kapitel 8 a

Gebyrer

§ 18 a. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om betaling af gebyrer til dækning af omkostninger for varetagelse af opgaver i henhold til denne lov

eller regler udstedt i medfør heraf, herunder regler om opkrævning, renter m.v.«

3. I § 20, stk. 1, nr. 3, indsættes efter »§ 10, stk. 1 og 3«: », herunder udveksling af oplysninger om internationale lagerdækningsaftaler efter § 15 a«.

4. I § 20, stk. 2, indsættes efter »administration af lagerdækningsaftaler«: », herunder udveksling af oplysninger om internationale lagerdækningsaftaler«.

5. I § 23, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »§ 6, stk. 1, eller«: »undlader«.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 2025.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1. Gebyrordning
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 2.1.3. Den foreslåede ordning
 - 2.2 Udveksling af oplysninger med andre EU-medlemsstater og EU-Kommissionen
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 2.2.3. Den foreslåede ordning
 - 2.3. Vejledning om bødestørrelser
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 2.3.3. Den foreslåede ordning
3. Konsekvenser for den centrale lagerenhed
4. Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven
5. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
7. Administrative konsekvenser for borgerne
8. Klimamæssige konsekvenser
9. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
10. Forholdet til EU-retten
11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
12. Sammenfattende skema

1. Indledning

Der findes i Danmark en olieberedskabsordning, der skal sikre et beredskab over for forsyningsafbrydelser eller risiko herfor på olieområdet, herunder hold af beredskabslagre af råolie og olieprodukter, samt indsamling af data om olieforhold i Danmark. Ordningen er reguleret i olieberedskabsloven og underliggende bekendtgørelser. Formålet med ordningen er, at der holdes et olieberedskabslager, der kan frigives i tilfælde af en større forsyningsafbrydelse. En større forsyningsafbrydelse er et relativt begreb, der skal anvendes situationsbestemt, men som eksempel kan nævnes, at Danmark har frigivet olie i forbindelse med den første Kuwaitkrig i 1991 og i forbindelse med Katrina-orkanen i USA i 2005.

Lovforslagets hovedformål er at indføre en gebyrordning, der skal finansiere Energistyrelsens tilsyn og myndighedsopgaver, der knytter sig til oplysnings- og lagringspligten i olieberedskabsordningen. Gebyrerne skal pålægges de oplysnings- og lagringspligtige virksomheder samt den centrale lagerenhed, Danske Olieberedskabslagre (FDO).

Olieberedskabsordningen udspringer af Rådets direktiv 2009/119/EF af 14. september 2009 om forpligtelse for medlemsstaterne til at holde minimumslagre af råolie og/eller olieprodukter og blev implementeret ved olieberedskabs-

lov i 2012. I Danmark holder man på nuværende tidspunkt et beredskabslager, der svarer til 81 dages forbrug.

FDO er udpeget central lagerenhed og varetager 70 pct. af lagringsforpligtelsen, mens resten holdes af lagringspligtige virksomheder. Den centrale lagerenhed er en organisation, der ikke har fortjeneste som målsætning, og som handler i almenhedens interesse. Den betragtes ikke som økonomisk aktør, og dens vigtigste formål er at erhverve, holde og sælge beredskabslagre. FDO er udpeget af klima-, energi- og forsyningsministeren.

Energistyrelsen varetager en række myndighedsopgaver i relation til ordningen, herunder tilsyn med lagrings- og oplysningspligten for virksomheder, der er omfattet af reglerne samt den centrale lagerenhed. Disse opgaver har hidtil været finansieret via Energistyrelsens bevilling på finansloven.

Lovforslaget skal, ved at pålægge de oplysnings- og lagringspligtige virksomheder samt den centrale lagerenhed gebyrer, sikre ensretning i finansieringen på Energistyrelsens område, hvor det er udgangspunktet, at udgifter til tilsyn og myndighedsbehandling afholdes af de aktører, der føres tilsyn med. Eksempelvis er tilsyn med beredskabskrav på el- og gasområdet gebyrfinansieret i dag.

Herudover indeholder lovforslaget regler, der skal give kli-

ma-, energi- og forsyningsministeren hjemmel til at udveksle oplysninger med Europa-Kommissionen om internationale lagerdækningsaftaler, hvilket skal gøre det lettere og mere sikkert at godkende internationale lagerdækningsaftaler og føre tilsyn hermed.

Endelig indeholder lovforslaget en sproglig justering af straffebestemmelsen om manglende opfyldelse af lagringspligt. Formålet med ændringen er at give mulighed for at justere i bemærkningerne til bestemmelsen, således at det kommer til at fremgå tydeligt, at bødestraf efter bestemmelsen skal afspejle den besparelse, som virksomheden har eller har kunnet opnå ved at overtræde reglerne.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Gebyrordning

2.1.1. Gældende ret

Energistyrelsen varetager en række tilsyns- og myndighedsopgaver i forbindelse med olieberedskabsordningen, der er fastsat i olieberedskabsloven og bekendtgørelser udstedt i medfør heraf, f.eks. fastsættelse af lagringspligt, tilsyn med at lagrings- og oplysningspligt overholdes, håndhævelse i form af bødeforelæg mv. Energistyrelsen varetager disse opgaver efter delegation fra klima-, energi- og forsyningsministeren.

Der findes ikke i dag hjemmel i olieberedskabsloven til at opkræve gebyr for Energistyrelsens udgifter til tilsyn og myndighedsbehandling i henhold til loven og bekendtgørelser udstedt i medfør heraf. Udgiften finansieres således i dag via Energistyrelsens bevilling på finansloven.

Der findes regler om gebyrfinansiering af Energistyrelsens udgifter til tilsyn og myndighedsbehandling i en række andre love på Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets område, f.eks. lov om elforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1248 af 24. oktober 2023 om elforsyning, og lov om gasforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1100 af 16. august 2023 om gasforsyning.

2.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Indførelse af en gebyrordning på olieberedskabsområdet vil skabe parallelitet med, hvad der i dag er gældende i forhold til tilsyn med beredskabskrav på el- og gasområdet, og hvad der i almindelighed er gældende på Energistyrelsens område, hvor de regulerede virksomheder betaler gebyr for tilsyn og myndighedsbehandling.

Energistyrelsen fører tilsyn med, at oplysnings- og lagringspligten overholdes. Virksomheder med en positiv lagringspligt er både oplysnings- og lagringspligtige, mens virksomheder med en lagringspligt sat til 0 (nullagringspligtige) som udgangspunkt alene er omfattet af oplysningspligten. Herudover fører Energistyrelsen tilsyn med, at den centrale lagerenhed opfylder udpegningsvilkårene og de krav, der stilles

til den centrale lagerenhed i loven. I Danmark er Danske Olieberedskabslagre (FDO) udpeget som central lagerenhed.

Herudover varetager Energistyrelsen myndighedsopgaver i forbindelse med bl.a. fastsættelse og indtræden af lagringspligt, bødeforelæg og konkrete ansøgningssager, som eksempelvis dispensationsansøgninger og godkendelse af internationale lagerdækningsaftaler, hvor FDO er part.

På den baggrund foreslås, at der etableres hjemmel til, at Energistyrelsens udgifter til tilsyn og myndighedsopgaver i medfør af olieberedskabsloven gebyrfinansieres af de virksomheder, der er oplysnings- og lagringspligtige i henhold til denne lov og underliggende bekendtgørelser samt den udpegede centrale lagerenhed (FDO). Den centrale lagerenhed holder 70 pct. af lagringsforpligtelsen for de lagringspligtige virksomheder.

Det foreslås, at hjemlen til gebyrordningen fastsættes som en bemyndigelsesbestemmelse, således at gebyrerne kan fastsættes administrativt ved bekendtgørelse. Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse indeholder tillige hjemmel til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om opkrævning, renter mv. Det er hensigten at udstede en bekendtgørelse, der kan træde i kraft samtidig med lovens ikrafttræden.

Det er hensigten, at hjemlen også skal omfatte omkostninger til opgaver, der er omfattet af loven i fremtiden, eksempelvis ved senere lovændringer.

2.1.3. Den foreslåede ordning

Med lovforslaget foreslås, at Energistyrelsens udgifter til tilsyn og myndighedsopgaver i henhold til olieberedskabsloven og underliggende bekendtgørelser fremover gebyrfinansieres af de oplysnings- og lagringspligtige virksomheder samt den udpegede centrale lagerenhed.

Lagringspligten fastsættes og pålægges årligt og er afhængig af den enkelte virksomheds import af olie eller produktion samt salg til slutbrugere. Derfor kan det variere fra år til år, om en virksomhed er lagrings- og/eller oplysningspligtig - og med hvor stor en lagringspligt - og dermed underlagt regulering og gebyrordningen. Dog viser tidligere år, at det er en relativt fast, mindre gruppe af lagringspligtige virksomheder, som hvert lagerår holder en større mængde af den samlede lagringspligt.

Virksomheder, der ikke indgår i olieberedskabsordningen, skal ikke indgå i gebyrordningen. Det vil være virksomheder, der kun udlejer lagerkapacitet for råolie eller olieprodukter eller øvrige virksomheder med betydning for den danske olieforbrug. Disse virksomheder skal efter anmodning afgive oplysninger til klima-, energi- og forsyningsministeren (i praksis Energistyrelsen), jf. olieberedskabslovens § 14, stk. 2 og 3, men indgår ikke i olieberedskabsordningen og deres data anvendes alene til at validere de lagrings- og oplysningspligtige virksomheders data. Derfor vil disse virksomheder ikke skulle indgå i gebyrordningen og udgif-

terne i den forbindelse vil blive fordelt på de virksomheder, der indgår i ordningen.

Det foreslås, at gebyrordningen kommer til at bestå af to dele. Dels et generelt grundbeløb, der pålægges alle oplysnings- og lagringspligtige virksomheder samt den centrale lagerenhed. Dels et aktivitetsbaseret gebyr for konkrete ansøgningssager, der pålægges den virksomhed henholdsvis den centrale lagerenhed, der ansøger.

Det er hensigten med forslaget, at det generelle grundbeløb skal finansiere Energistyrelsens udgifter til tilsyn og tilsynsrelaterede aktiviteter samt generelle myndighedsopgaver knyttet til administration af olieberedskabsordningen. Grundbeløbet vil bl.a. skulle dække udgifter til fysiske tilsyn, skrivebordstilsyn, sagsbehandling af tilsynsmateriale, uddannelse af personale, oplæring af nyt personale, rejseudgifter, behandling af revisorerklæringer, opretholdelse af fortegnelse over lagringspligtige virksomheder, tilsyn i forhold til den centrale lagerenhed, herunder tilsyn med at udpegningsvilkårene efterleves, samt udgifter i forhold til indtræden og fastsættelse af lagringspligt. Gebyret vil også omfatte ressourcer til behandling af bødesager, både hvor der udstedes administrative bødeforelæg og hvor sagerne anmeldes til politiet, f.eks. til forberedelse af sagen.

Da virksomheder med en høj lagringspligt og den udpegede centrale lagerenhed vil skulle modtage mere tilsyn og dermed generere en større del af udgifterne end virksomheder med en lav lagringspligt eller virksomheder, der kun er oplysningspligtige, foreslås det, at grundbeløbet fastsættes således, at udgifterne fordeles forholdsmæssigt på virksomhederne omfattet af beredskabsordningen og den centrale lagerenhed.

Det foreslås, at der indsættes en bemyndigelse til, at de nærmere kriterier for fordelingen og beløb kan fastsættes ved bekendtgørelse. Udgangspunktet vil være, at de virksomheder, der generer de største udgifter hos Energistyrelsen tilsvarende er de virksomheder, der finansierer størstedelen af udgifterne. Det forventes at indføre en fordelingsnøgle, der tager afsæt i fem niveauer, hvor størrelsen af en virksomheds lagringspligt er afgørende for, hvilket niveau virksomheden indplaceres i. Virksomheder i et højere niveau pålægges et højere gebyr end virksomheder i et lavere niveau. Virksomheder, der kun er omfattet af oplysningspligten, vil ligge i det laveste niveau. Der anvendes en tilsvarende metode, hvor gebyret differentieres, for gebyrer for tilsyn med beredskabskrav på el- og gasområdet.

Ved eventuelle senere ændringer i modellen, vil udgangspunktet om, at de virksomheder, der genererer de største udgifter hos Energistyrelsen, tilsvarende er de virksomheder, der finansierer størstedelen af udgifterne, fastholdes.

Ud over det generelle grundbeløb foreslås det, at der pålægges de oplysnings- og lagringspligtige virksomheder et aktivitetsbaseret gebyr for behandling af de ansøgninger, som de sender til Energistyrelsen. Der kan eventuelt fastsættes

et fast gebyr for de sagstyper, hvor sagerne er meget ens og sagsbehandlingstid mv. ikke afviger væsentligt fra sag til sag. Det er hensigten, at det aktivitetsbaserede gebyr skal pålægges virksomheder for f.eks. dispensationer, ansøgninger om tilladelse til at fortsætte sin status som lagringspligtig virksomhed, ansøgninger om ophør af lagringspligt for tid, godkendelse af råolieproducerende virksomheders aftaler om opdeling af lagerbeholdning, og godkendelse af internationale lagerdækningsaftaler, hvor FDO er part.

Gebyrerne skal balancere over en 4-årig periode i overensstemmelse med Finansministeriets Budgetvejledning.

Det er hensigten, at gebyrordningen udmøntes ved bekendtgørelse, der skal træde i kraft samtidig med loven.

2.2. Udveksling af oplysninger med andre EU-medlemsstater og Europa-Kommissionen

2.2.1. Gældende ret

Der findes ikke i dag hjemmel i olieberedskabsloven til at udveksle oplysninger med andre EU-medlemsstater og Europa-Kommissionen i forbindelse med internationale lagerdækningsaftaler.

Formålet med lov om olieberedskab er at sikre et beredskab over for forsyningsafbrydelser eller risiko herfor på olieområdet, herunder hold af beredskabslagre af råolie og olieprodukter, samt indsamling af data om olieforhold i Danmark. Forpligtelsen til at holde beredskabslagre er pålagt virksomheder, som efter lovens § 6, stk. 1, nr. 1-3, er lagringspligtige, dvs. virksomheder som producerer eller importerer råolie eller olieprodukter af en vis mængde.

Beredskabslagrenes størrelse er beregnet med udgangspunkt i det nationale forbrug og fastsættes én gang årligt. Den enkelte virksomheds lagringspligt beregnes i forlængelse heraf årligt på baggrund af virksomhedens salg til slutbrug i det forudgående kalenderår. Den centrale lagerenhed (Danske Olieberedskabslagre, FDO) er delegeret 70 pct. af virksomhedernes lagringspligt, og holder således størstedelen af beredskabslagrene. Reglerne om lagringspligtens størrelse og den centrale lagerenheds dækning af lagringspligt følger af regler i kapitel 5 og 7 i bekendtgørelse nr. 1340 af 10. december 2014 om lagringspligt m.v. for olie.

Efter olieberedskabslovens § 10, stk. 1, kan en international lagerdækningsaftale indgås mellem en lagringspligtig virksomhed eller den centrale lagerenhed og en udenlandsk virksomhed eller udenlandsk central lagerenhed i en anden EU-medlemsstat. Ved at indgå en international lagerdækningsaftale kan en virksomheds overskydende lagre medregnes til opfyldelse af lagringspligten hos den anden part. Der er tale om en såkaldt fordring på olien. Aftalen skal være godkendt af de to medlemslandes myndigheder. Bestemmelsen gennemfører artikel 8, stk. 1, litra c og d, i Rådets direktiv 2009/119/EF af 14. september 2009 om forpligtelse for medlemsstaterne til at holde minimumslagre af råolie og/eller olieprodukter, hvorefter lagringspligtige virksomheder

skal have mulighed for at delegere dele af forpligtelsen til andre aktører, når en række betingelser er opfyldt.

Det følger af lovens almindelige bemærkninger, jf. Folketingstidende 2011-12, tillæg A, L 83 som fremsat, side 18, at lagerdækningsaftaler er en supplerende mulighed for virksomhederne til at opfylde deres lagringspligt ved brug af en markedsmechanisme. Aftalerne kan ikke videredelegeres af virksomheder, som har indgået en sådan aftale. En virksomhed, som yder lagerdækning til en anden virksomhed, kan kun gøre dette ved brug af egne lagre og kun under forudsætning af, at der er overskud af lagrene efter opfyldelse af virksomhedens egen lagringspligt. Det følger af bemærkninger til lovens § 10, stk. 1, jf. Folketingstidende 2011-12, tillæg A, L 83 som fremsat, side 31-32, at en international lagerdækningsaftale også kan anvendes, når en virksomhed ønsker at bruge egne lagerbeholdninger i en EU-medlemsstat til at dække egen lagringspligt i en anden medlemsstat.

Efter olieberedskabslovens § 10, stk. 2, er klima-, energi- og bygningsministeren (nu klima-, energi- og forsyningsministeren) bemyndiget til at indgå aftaler med myndigheder i udlandet om procedurer m.v. for godkendelse og administration af internationale lagerdækningsaftaler. Reglerne herom er udmøntet i § 32 i bekendtgørelse nr. 1340 af 10. december 2014 om lagringspligt m.v. for olie. Efter bekendtgørelsens § 32, stk. 3, kan en international lagerdækningsaftale kun indgås med en udenlandsk part i et land, hvormed Danmark har indgået aftale efter olieberedskabslovens § 10, stk. 2.

Danmark har indgået aftale med ni EU-lande, såkaldte MoU'er (Memorandum of Understanding). De ni lande er Belgien, Estland, Finland, Nederlandene, Irland, Italien, Letland, Sverige og Tyskland. Den seneste MoU er indgået med Belgien i 2023. Herudover er der også indgået MoU med to lande uden for EU, New Zealand og Australien, hvor udenlandske virksomheder fra disse lande kan købe lagerdækning i Danmark ved indgåelse af en international lagerdækningsaftale. Omvendt kan lagringspligtige virksomheder i Danmark ikke købe lagerdækning i disse lande, da der er krav om at beredskabslagrene skal være placeret inden for EU. Lagringspligtige virksomheder kan således indgå internationale lagerdækningsaftaler med virksomheder eller centrale lagerenheder i de ni EU-lande, når betingelserne for indgåelse af lagerdækningsaftalen i øvrigt er opfyldt, herunder om rettidig ansøgning og godkendelse fra begge landes myndigheder.

Varetagelse af opgaven med administration af internationale lagerdækningsaftaler efter lovens § 10, stk. 1, og regler fastsat i medfør af olieberedskabslovens § 10, stk. 5, er delegeret til den centrale lagerenhed (FDO) i § 9, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1359 af 5. december 2013 om delegation af administrative opgaver efter olieberedskabsloven til den centrale lagerenhed. Opgaven er delegeret med hjemmel i olieberedskabslovens § 20, stk. 1, nr. 3. Lovens § 20 indeholder bemyndigelse til, at klima-, energi- og bygningsministeren (nu klima-, energi- og forsyningsministeren) på

nærmere angivne vilkår kan delegere administrationen af visse nærmere definerede opgaver til den centrale lagerenhed. Er den centrale lagerenhed part i en international lagerdækningsaftale skal Energistyrelsen godkende aftalen for at den har virkning.

Den centrale lagerenhed har udviklet IT-systemet Oildata til at varetage den delegerede opgave med bl.a. virksomhedernes oplysningspligt og opgaven med administration af lagerdækningsaftaler. En lagringspligtig virksomhed anmelder en international lagerdækningsaftale til FDO via Oildata enten en måned eller 14 dage, inden aftalen træder i kraft. Fristen kan variere, da der er indgået forskellige aftaler om frister i de enkelte MoU'er.

Kravene til internationale lagerdækningsaftaler følger af §§ 32 og 33 i bekendtgørelse nr. 1340 af 10. december 2014 om lagringspligt m.v. for olie. Ansøgningen skal bl.a. indeholde oplysninger om parterne, lagerlokation, produktkategori og de berørte lande. Endvidere skal ansøgningen indeholde en bekræftelse af, at lagerdækningsaftalen mellem den dækkende part og den dækkede part indeholder bestemmelser, som sikrer, at den dækkende part påtager sig at holde lagerbeholdningen som aftalt i hele aftaleperioden, at lagerbeholdningen til enhver tid vil være til rådighed og fysisk tilgængelig, og at forpligtelsen til at holde lagerbeholdningen ikke videredelegeres til andre parter, og at den dækkede part har ret til at købe lagerbeholdningen på ethvert tidspunkt i aftaleperioden til en pris og på vilkår i øvrigt, som er fastsat i lagerdækningsaftalen. Kravene til aftalen skal være opfyldt, ellers har aftalen ikke virkning.

Europa-Kommissionen har udviklet IT-systemet XEOS (Cross border Emergency Oil Stocks Application). Arbejdet med XEOS-systemet er en udløber af Europa-Kommissionens evaluering af Rådets direktiv 2009/119/EF af 14. september 2009 om forpligtelse for medlemsstaterne til at holde minimumslagre af råolie og/eller olieprodukter, hvor Europa-Kommissionen bl.a. igangsatte en undersøgelse af mulighederne for et fælleseuropæisk IT-system til håndtering og monitorering af internationale lagerdækningsaftaler for at opnå øget harmonisering og gennemsigtighed.

XEOS er udviklet i samarbejde med repræsentanter fra en række medlemslandes myndigheder og centrale lagerenheder i en arbejdsgruppe med dansk deltagelse fra Energistyrelsen og den danske centrale lagerenhed (FDO). Herudover har bl.a. Bulgarien, Belgien, Holland, Italien og Sverige deltaget i arbejdsgruppen. Der udvikles fortsat på XEOS-systemet med mindre justeringer og tilføjelser på baggrund af ønsker og bidrag fra medlemslande, som har taget systemet i brug, og der afholdes løbende test og workshops.

Systemet kan anvendes af medlemslandenes myndigheder og centrale lagerenheder til registrering og godkendelse af internationale lagerdækningsaftaler. Systemet vil også kunne anvendes til nationale lagerdækningsaftaler. XEOS som et fælles system til håndtering af disse aftaler skal forebygge, at den samme oliemængde, som aftalen vedrører, bliver

solgt mere end én gang, hvilket potentielt kan udgøre en risiko for olieforsyningssikkerheden i EU.

XEOS er en dedikeret platform til håndtering af godkendelsesprocedurer for grænseoverskridende olielagre, dvs. internationale lagerdækningsaftaler på EU's område. Platformen vil give ét centralt sted at indsende anmodning om tilladelse til at holde lagre i andre medlemsstater, og giver de kompetente myndigheder i de relevante medlemsstater mulighed for at verificere oplysninger, kommunikere med hinanden og med operatørerne samt godkende sådanne transaktioner. Med XEOS opbygges der desuden et datasæt over alle olielagre i EU, hvor der kan holdes beredskabslagre. Det enkelte medlemsland vil have ansvar for at holde oplysninger opdateret om lagerlokationer placeret på deres territorie.

Det er for nuværende frivilligt at anvende XEOS.

2.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Danmark har sammen med en række andre medlemslande endnu ikke taget XEOS i brug. Dette skyldes, at det er vurderet, at der ikke er den fornødne hjemmel til at udveksle oplysninger med Europa-Kommissionen i den nuværende olieberedskabslovgivning.

Oildata har en række funktioner og anvendes bl.a. ved godkendelse af internationale lagerdækningsaftaler, men systemet er begrænset til anvendelse af forpligtede aktører i Danmark, og bruges ikke af udenlandske myndigheder eller centrale lagerenheder, medmindre disse har lagre placeret i Danmark. Når en international lagerdækningsaftale skal godkendes af modpartens myndighed, foregår dette således ikke i Oildata, hvilket kan medføre en række udfordringer i forhold til f.eks. kontaktpunkt hos den udenlandske myndighed, rettidig godkendelse af aftalen m.v.

FDO har som følge af visse udfordringer med godkendelse af aftalerne udtrykt ønske om et system, der kan sikre bedre kontrol med internationale lagerdækningsaftaler, men som samtidigt ikke medfører en større administrativ byrde i form af dobbeltregistrering af data, da FDO i dag benytter Oildata, og aftalerne også fortsat vil skulle registreres i dette system. XEOS giver mulighed for at registrere både nationale og internationale lagerdækningsaftaler. På baggrund heraf har FDO udtrykt, at en anvendelse af XEOS for nuværende bør begrænses til internationale lageraftaler, hvis opgaven skal varetages af FDO.

På den baggrund vurderes det, at der er behov for en hjemmel, der sikrer at klima-, energi-, og forsyningsministeren kan udveksle oplysninger med andre EU-medlemsstater og Europa-Kommissionen om internationale lagerdækningsaftaler, så Danmark får mulighed for at deltage i anvendelse af XEOS-applikationen til registrering og godkendelse af internationale lagerdækningsaftaler. Systemet er i dag frivilligt at anvende, men det vurderes, at deltagelse vil medføre en række fordele. XEOS kan bl.a. gøre det mere sikkert og lettere for medlemsstaterne at godkende internationale lager-

dækningsaftaler, og kan gøre tilsynet med lagringspligten mere effektiv, hvor en del af forpligtelsen opfyldes ved lagre i andre EU-medlemsstater.

2.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der etableres hjemmel i olieberedskabsloven til at klima-, energi-, og forsyningsministeren kan udveksle oplysninger med andre EU-medlemsstater og Europa-Kommissionen om internationale lagerdækningsaftaler, så Danmark kan deltage i anvendelse af XEOS-applikationen til registrering og godkendelse af internationale lagerdækningsaftaler.

Det foreslås, at kompetencen til at udveksle oplysninger med andre EU-medlemsstater og EU-kommissionen bliver delegeret til Danske Olieberedskabslagre (FDO) som central lagerenhed for så vidt angår internationale lagerdækningsaftaler, som de ikke selv er part i. Dette foreslås ved en ændring af lovens § 20, stk. 1, nr. 3. Som anført er FDO i dag delegeret kompetencen til at administrere og godkende nationale og internationale lagerdækningsaftaler, medmindre FDO selv er part. Denne opgave varetages med IT-systemet Oildata, som er udviklet af FDO. Når FDO er part i en international lagerdækningsaftale, er det hensigten, at Energistyrelsen skal foretage godkendelse af aftalen i XEOS-applikationen, som det i forvejen er i dag, når aftalen skal godkendes i Oildata.

I forbindelse med godkendelsen af internationale lagerdækningsaftaler i dag i Oildata, kan FDO anmode om at modtage den internationale lagerdækningsaftale i sin helhed, og hvor FDO selv er part i en international lagerdækningsaftale, kan Energistyrelsen anmode om at modtage lagerdækningsaftalen i sin helhed. I det nuværende godkendelsessystem bliver selve lagerdækningsaftalen ikke lagt i Oildata, hverken forud for en ansøgning eller ved godkendelse af aftalen. Det forventes heller ikke fremover, at aftalen skal lægges i XEOS.

Den gældende § 20 indeholder i stk. 2 en bemyndigelse til, at klima-, energi- og bygningsministeren (nu klima-, energi- og forsyningsministeren) kan fastsætte regler om bl.a. den centrale lagerenheds administration af lagerdækningsaftaler. Da det er hensigten, at kompetencen i den foreslåede § 15 a delegeres til FDO, foreslås det samtidig at tilføje udveksling af oplysninger om internationale lagerdækningsaftaler til den gældende bemyndigelse. Klima-, energi- og forsyningsministeren har delegeret kompetencen til at fastsætte regler efter bemyndigelsen til Energistyrelsen ved bekendtgørelse nr. 910 af 26. juni 2024 om Energistyrelsens opgaver og beføjelser. Bemyndigelsen er udmøntet ved bekendtgørelse nr. 1359 af 5. december 2013 om delegation af administrative opgaver efter olieberedskabsloven til den centrale lagerenhed.

Det er hensigten, at adgang og brug af XEOS-applikationen begrænses til henholdsvis FDO og Energistyrelsen, da det alene vil være en myndighedsopgave at anvende XEOS-

applikationen. De lagringspligtige virksomheder fortsætter med at anmelde internationale lagerdækningsaftaler i Oildata som hidtil.

Det er endvidere hensigten, at brug af XEOS-applikationen begrænses til brug ved registrering og godkendelse af internationale lagerdækningsaftaler, da Oildata i dag allerede benyttes til registrering af oplysninger, herunder registrering af nationale lagerdækningsaftaler. Der vurderes ikke at være fordele ved at benytte XEOS til nationale lagerdækningsaftaler, og det kan medføre en øget arbejdsbyrde for FDO, som skal foretage dobbeltregistrering af oplysninger i henholdsvis Oildata og XEOS.

Det bemærkes, at udvekslingen vil ske under iagttagelse af reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, hvor disse er relevante. Der vil hovedsagligt ikke skulle lægges personoplysninger i XEOS, men som led i indberetning af kontaktpunkt hos virksomheden, vil navn, mailadresse og lignende kunne fremgå.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger i pkt. 4.

2.3. Vejledning om bødeniveau ved undladelse af at opfylde lagringspligt

2.3.1. Gældende ret

Det følger af den gældende olieberedskabslovs § 23, stk. 1, nr. 1, at den der undlader at opfylde sin lagringspligt efter § 6, stk. 1, eller undlader at opfylde forpligtelser modtaget ved delegation eller lagerdækningsaftale efter §§ 9 og 10 straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Bestemmelsen sikrer efterlevelse af artikel 21 i Rådets direktiv 2009/119/EF af 14. september 2009 om forpligtelse for medlemsstaterne til at holde minimumslagre af råolie og/eller olieprodukter. Det følger af artikel 21, at medlemsstaterne skal fastsætte sanktioner for overtrædelse af de nationale gennemførelsesbestemmelser for direktivet, der er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har en afskrækkende virkning. Bestemmelsen er indført den 31. maj 2012 med olieberedskabslovens ikrafttrædelse, og der er ikke foretaget senere ændringer heraf.

Der er ikke i de almindelige bemærkningerne til olieberedskabsloven beskrevet nærmere overvejelser specifikt om udmåling af bødestrafen for overtrædelse af reglerne om lagringspligtens opfyldelse, men det følger af bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2011-12, tillæg A, L 83 som fremsat, side 63-64, at det vurderes nødvendigt, at undladelse af opfyldelse af lagringspligten straffes med bøde, da lagringspligten er af væsentlig betydning for olieberedskabet.

I lovens § 23, stk. 1, nr. 3-4, fastsættes endvidere bødestraf for afgivelse af urigtige oplysninger og afgivelse af ikke-rettidige oplysninger efter lovens § 14, stk. 1-3 og stk. 5. Det

er forudsat i bemærkningerne til den bestemmelse, jf. Folketingstidende 2011-12, tillæg A, L 83 som fremsat side 22, at det tilsigtes, at straffen for overtrædelse af reglerne om oplysningspligt som udgangspunkt bliver 5.000 kr. i førstegangstilfælde, og i gentagelsestilfælde markant større end 5.000 kr.

I praksis ses der et bødeniveau for overtrædelse af oplysningspligten på 5.000 kr. i førstegangstilfælde og 10.000 kr. i gentagelsestilfælde. Overtrædelse af oplysningspligten er omfattet af reglerne om administrative bødeforelæg. Klima-, energi- og forsyningsministerens mulighed for at udstede bødeforelæg er delegeret til Energistyrelsen.

Der er ikke hjemmel i olieberedskabsloven til at give administrative bødeforelæg ved overtrædelse af lagringspligten, og der er ikke fastsat nærmere regler om takster for eller procentuelt beregnede bøder baseret på den mængde, som den manglende overholdelse af lagringspligten vedrører. Hvis det konstateres, at en lagringspligtig virksomhed efter Energistyrelsens opfattelse undlader at opfylde lagringspligten efter § 6, stk. 1, eller lagerdækningsaftale efter §§ 9 og 10, anmelder Energistyrelsen den lagringspligtige virksomhed til politiet. Erfaringen i praksis siden 2012 viser, at bødeniveauet for overtrædelse af de dele af olieberedskabsloven som er sanktioneret ved bøde, er nogenlunde ens på tværs af de forskellige overtrædelser med mindre variationer, og bødeniveauet ligger tæt på det, som ses ved Energistyrelsens praksis i sager om overtrædelse af oplysningspligten, dvs. et niveau på ca. 5.000-10.000 kr. I enkelte sager om manglende overholdelse af lagringspligten ses dog et højere bødeniveau.

Siden 2012 har Energistyrelsen politianmeldt fem lagringspligtige virksomheder for overtrædelse af lagringspligten. Energistyrelsen har første gang anmeldt en virksomhed for overtrædelse af lagringspligten i 2013 og senest i 2022. I fire tilfælde er sagerne afsluttet med virksomhedens vedtagelse af bødeforelæg, og i en sag er der afsagt dom over virksomheden hos byretten. Der ses i sagerne et større spænd i de oliemængder, som overtrædelserne vedrører, hvor én virksomhed har vedtaget en bøde på 10.000 kr. for manglende dækning af en lagringspligt på 44 m³ gas/dieselolie. I den modsatte ende har en virksomhed vedtaget en bøde på 40.000 kr. for manglende dækning af en lagringspligt på 79.707 m³ jetbrændstof, hvor underdækningen vedrørte en lagerdækningsaftale, hvori virksomheden havde påtaget sig at yde dækning for en anden lagringspligtig virksomhed ved at sælge en fordring på olie. I forbindelse med sagens videre behandling hos politi- og anklagemyndigheden blev Energistyrelsen bedt om at foretage en beregning af den besparelse, der var opnået ved at undlade at holde den aftalte mængde i lagerdækningsaftalen, hvor det for den pågældende måned og olieprodukt blev beregnet til en besparelse på omkring 900.000 kr.

I de andre sager om manglende overholdelse af lagringspligten har en virksomhed vedtaget et bødeforelæg på 5.000 kr. for en manglende lagerdækning i en måned på 116 m³ ben-

zin, en virksomhed har vedtaget et bødeforelæg på 20.000 kr. for manglende lagerdækning på 1.300 m³ jetbrændstof i en periode på 6 måneder, og i sagen hvor der er afsagt dom i byretten, er en virksomhed idømt en bøde på 100.000 kr. for manglende lagerdækning på 2.438-2.662 m³ jetbrændstof i en periode på 9 måneder.

2.3.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Som anført ovenfor i pkt. 2.3.1., viser gennemgangen af hidtidig praksis i sager om manglende overholdelse af lagringspligten, at der ikke er en klar sammenhæng mellem størrelsen på underdækning af lagringspligten, dvs. hvor store oliemængder en lagringspligtig virksomhed har undladt at holde, og udmålingen af bødestrafen. Praksis viser også, at udmåling af bødestrafen ikke nødvendigvis afspejler den besparelse en virksomhed har opnået ved at undlade at opfylde sin lagringspligt, og at udmåling af strafniveauet er tættere på udmålingen ved overtrædelse af andre dele af olieberedskabsloven, som også er sanktioneret med bødestraf. Disse overtrædelser omfatter bl.a. overtrædelse af olieberedskabsloven og underliggende bekendtgørelsesregler om oplysningspligt samt overtrædelse af regler om afgivelse af revisorerklæring og underretning om import. Det vurderes, at bødestrafudmålingen i den nuværende praksis er mindre hensigtsmæssig, da manglende opfyldelse af lagringspligten er en mere alvorlig overtrædelse end f.eks. manglende opfyldelse af oplysningspligten. Lagringspligten er af væsentlig betydning for olieberedskabet, og i tilfælde af en større forsyningsafbrydelse er det afgørende, at de korrekte mængder af beredskabslagre reelt er til stede og fysisk tilgængelige, ellers vil beredskabet ikke kunne opretholdes i tilstrækkeligt omfang.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets opfattelse, at straffen skal stå i et rimeligt forhold til den pågældende overtrædelse. Bøder skal i overensstemmelse hermed have en sådan størrelse, at de er egnede til effektivt at få virksomhederne til at efterleve reglerne, og at det ikke økonomisk kan betale sig at overtræde dem. De virksomheder, der overholder reglerne, må ikke stilles økonomisk dårligere end de virksomheder, der ikke lever op til reglerne om lagringspligt. Det er et vigtigt element for at sikre effektiv håndhævelse af reglerne, at overtrædelse og straf hænger sammen, hvilket tillige er fastslået i direktivets artikel 21, som er implementeret med den gældende lovs § 23, stk. 1, nr. 1, om at sanktioner skal stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning.

På den baggrund er det Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at det er nødvendigt at foretage en tilføjelse til bemærkningerne, så det gøres tydeligere, at bødeniveauet ved manglende overholdelse af lagringspligten som minimum svarer til den besparelse, virksomhederne har eller har kunnet opnået ved ikke at overholde reglerne.

2.3.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der foretages en sproglig ændring af lovteksten i olieberedskabsloven § 23, stk. 1, nr. 1, som har til formål at forbedre bestemmelsens ordlyd ved at gøre den mere klar. Det primære formål er dog ved samme lejlighed at angive nærmere vejledning om strafniveauet for overtrædelse af § 23, stk. 1, nr. 1.

Med lovforslaget foreslås det, at stramme bødeniveauet, således at straffen i medfør af olieberedskabslovens § 23, stk. 1, nr. 1, fastættes med hensyntagen til den egentlige besparelse, som den lagringspligtige virksomhed har opnået ved sin manglende opfyldelse af lagringspligten. Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets opfattelse, at målsætningen for strafudmålingen bør være, at den økonomiske sanktion fastsættes således, at den ud fra specialpræventive og generalpræventive hensyn fjerner et incitament til at overtræde lovgivningen for at opnå besparelser på bekostning af olieberedskabet. På den baggrund foreslås, at der foretages en tilføjelse til bemærkningerne om strafniveauet, således at der ikke kan være et økonomisk incitament til ikke at overholde lagringspligten.

Fastsættelse af straffens størrelse vil bero på domstolens konkrete vurdering af samtlige sagens omstændigheder i det enkelte tilfælde. Den angivne bødestørrelse vil kunne fraviges i op- eller nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpene eller formildende omstændigheder efter de almindelige regler i straffelovens 10. kapitel.

3. Konsekvenser for den centrale lagerenhed

Den centrale lagerenhed er en organisation, der ikke har fortjeneste som målsætning, og som handler i almenhedens interesse. Den betragtes ikke som økonomisk aktør, og dens vigtigste formål er at erhverve, holde og sælge beredskabslagre. Den udpegede centrale lagerenhed, Danske Olieberedskabslagre (FDO) er en selvejende institution uden kommercielt sigte og pålægges som følge af lovforslaget et gebyr, som vurderes at udgøre ca. 590.000 kr. - 960.000 kr. årligt. Estimatet er behæftet med væsentlig usikkerhed. FDO har mulighed for at finansiere det gebyr, der pålægges dem, ved at opkræve et vederlag hos de virksomheder, som de holder olie for.

Klima-, energi- og forsyningsministerens beføjelse til at udveksle oplysninger med andre EU-medlemsstater og Europa-Kommissionen forventes delegeret til FDO. Opgaven vurderes indtil videre kun at medføre mindre ekstra administrativt arbejde for FDO.

4. Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven

Lovforslagets § 1, nr. 1, indeholder forslag til en ny § 15 a, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan udveksle oplysninger om internationale lagerdækningsaftaler med andre EU-medlemsstater og Europa-Kommissionen.

Europa-Kommissionen har udviklet IT-systemet XEOS (Cross border Emergency Oil Stocks Application), der er

et fælleseuropæisk it-system til håndtering og monitorering af internationale lagerdækningsaftaler. Systemet kan anvendes af medlemsstaternes myndigheder og centrale lagerenheder til registrering og godkendelse af internationale lagerdækningsaftaler. I Danmark godkendes og monitoreres internationale lagerdækningsaftaler af den centrale lagerenhed (Danske Olieberedskabslagre, FDO). Hvor FDO selv er part i lagerdækningsaftalen, godkendes aftalen af Energistyrelsen.

De oplysninger, der skal lægges i IT-systemet, kan eksempelvis være parterne i den internationale lagerdækningsaftale, kontaktpunkt, lagerlokation, produktkategori- og mængde, tidsperiode for aftalen og de berørte lande m.v. Selve aftalen vil ikke skulle lægges i systemet. Der vil hovedsageligt ikke være tale om personoplysninger, men der skal opgives kontaktoplysninger hos virksomhederne, og her vil navn, mailadresse og lignende kunne fremgå.

Oplysningerne vil kunne tilgås af Europa-Kommissionen, myndigheder, centrale lagerenheder og lagringspligtige virksomheder i andre EU-medlemsstater afhængigt af, hvem de enkelte EU-medlemsstater vælger, der skal have adgang til systemet.

Da der er tale om lagringspligtige virksomheder, der kræver olieimport i en vis størrelse, vil enkeltmandvirksomheder typisk ikke være omfattet af reglen.

Databeskyttelsesforordningen indeholder et nationalt råderum til at supplere databeskyttelsesforordningens bestemmelser om behandling af personoplysninger.

For så vidt angår almindelige personoplysninger følger det af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 2 og 3, at der er mulighed for at opretholde og indføre mere specifikke bestemmelser for at tilpasse anvendelsen af dele af artikel 6, stk. 1. Det gælder bl.a. artikel 6, stk. 1, litra e, hvorefter behandling af almindelige personoplysninger kan ske, hvis det er nødvendigt af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse, eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt.

Det er vurderingen, at behandlingen af almindelige personoplysninger efter den foreslåede bestemmelse i forslaget § 1, nr. 1, kan ske i medfør af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, jf. stk. 2 og 3, idet godkendelse af internationale lagerdækningsaftaler er et nødvendigt led i administrationen af olieberedskabsordningen, som er pålagt en offentlig myndighed i olieberedskabsloven. Selve olieberedskabsordningen vurderes endvidere at være i samfundets interesse.

Reglerne om godkendelse af internationale lagerdækningsaftaler bygger på EU-regler (Rådets direktiv 2009/119/EF af 14. september 2009 om forpligtelse for medlemsstaterne til at holde minimumslagre af råolie og/eller olieprodukter), ligesom IT-systemet, XEOS, der ønskes anvendt, er udviklet af Europa-Kommissionen. På den baggrund vurderes reguleringen at være nødvendig og proportionel.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet skal afslutningsvis bemærke, at det forudsættes, at de øvrige bestemmelser i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, herunder de grundlæggende principper i databeskyttelsesforordningens artikel 5 også iagttages, når der behandles personoplysninger i medfør af den foreslåede bestemmelse.

5. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Energistyrelsen vil med gebyrordningen få dækket sine udgifter til tilsyn og myndighedsopgaver i relation til olieberedskabsordningen. Lovforslaget vurderes dermed at få positive økonomiske konsekvenser for staten, der anslås at udgøre 3,6 mio. kr. - 4,8 mio. kr. Estimatet er behæftet med væsentlig usikkerhed.

Lovforslaget forventes at medføre minimale implementeringskonsekvenser i form af Energistyrelsens administration af gebyrordningen.

Lovforslaget vurderes ikke at have IT-relaterede omstillings- eller driftskonsekvenser, og der vil ikke være behov for IT-systemudvikling eller ændring af eksisterende systemer.

Der er taget højde for principperne for digitaliseringsklar lovgivning i det omfang, det har været relevant i forhold til lovforslaget, særligt princippet om enkle og klare regler. Lovforslaget er primært bemyndigelsesbestemmelser, og ved udmøntningen af bestemmelserne vil der tages højde for principperne for digitaliseringsklar lovgivning i det omfang, det er relevant.

Lovforslaget vurderes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for hverken regioner eller kommuner.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslagets gebyrordning forventes at få økonomiske konsekvenser for de virksomheder, der er lagrings- og oplysningspligtige i henhold til olieberedskabsloven. Konsekvenserne vurderes at være under 4 mio. kr. og kvantificeres dermed ikke.

De øvrige dele af lovforslaget forventes ikke at medføre økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet, fordi de oplysninger, som klima-, energi- og forsyningsministeren med lovforslaget bemyndiges til at udveksle med andre EU-medlemsstater og Europa-Kommissionen, forventes at være de samme oplysninger, som virksomhederne allerede i dag er forpligtet til at indberette til den centrale lagerenhed.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at medføre administrative konsekvenser for borgerne.

8. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have klimamæssige konsekvenser.

9. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljø- eller naturmæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder hjemmel til at klima-, energi- og forsyningsministeren kan udveksle oplysninger med andre EU-medlemsstater og Europa-Kommissionen i Kommissionens IT-system, XEOS (EU Cross Border Emergency Oil Stocks Applications). Det er ikke en EU-retlig forpligtelse at anvende systemet, men det vurderes hensigtsmæssigt, at Danmark kan indgå i systemet, da dette vil gøre det lettere at godkende og føre tilsyn med internationale lagerdækningsaftaler.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslaget har i perioden fra den 30. maj 2024 til den 28. juni 2024 (29 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

92-Gruppen, ADB (Association Dansk Biobrændsel), Andel, Ankenævnet på Energiområdet, Aramco Trading Limited, Arcturus Sp.z.o.o., Biobrændselsforeningen, Biofuel Express A/S, BlueNord Energy Denmark A/S, BP Aviation A/S, BP Oil International Limited, Brancheforeningen Dansk Luftfart, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brintbranchen, Business Danmark, Business Region MidtVest (BRMV), Centrica Energy Trading A/S, CEPOS, Cevea, CO-industri, Concito, Copenhagen Infrastructure Partners, Copenhagen Merchants, COWI, Crossbridge Energy Fredericia, Daka ecoMotion A/S, DAKOFA, Dana Petroleum, DANAK (Den Danske Akkrediterings- og Metrologifond), Dan-balt Tanklager A/S, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Tekniske Universitet (DTU), Danoil Exploration A/S, Dansk Affaldsforening, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Dansk Biotek, Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Dansk Facilities Management (DFM), Dansk Fjernvarme, Dansk Gasteknisk Center (DGC), Dansk Industri, Dansk Landbrugsrådgivning, Dansk Maskinhandlerforening, Dansk Metal, Dansk Methanolforening, Dansk Miljøteknologi, Dansk Shell A/S, Dansk Told- og Skatteforbund, Dansk Transport og Logistik (DLTL), Dansk Varefakta Nævn, Danske Advokater, Danske Bygningscenter, Danske Commodities A/S, Danske Energiforbrugere (DENFO), Danske Havne, Danske

Maritime, Danske Regioner, Danske Vandværker, Datatilsynet, DCC Energi Naturgas, Decentral Energi, DI, Dommerfuldmægtigforeningen, Drivkraft Danmark, DTU – Myndighedsbetjening, EBO Consult A/S, Emballageindustrien, Emmelev A/S, Energi Danmark, Energi- og Bygningsrådgivning A/S (EBAS), Energiforum Danmark, Energiklagenævnet, Energinet, Energisammenslutningen, Energycluster, Equinor ASA, Esso Norge AS, European Energy, Everfuel, Evida, EWE Energie AG, ExxonMobil Asia Pacific Private Ltd., FDO (Danske Olieberedskabslagre), Fonden Kraka, Forbrugerrådet Tænk, Foreningen af Danske Skatteankenævne, Foreningen af Rådgivende Ingeniører (FRI), Foreningen Biogasbranchen, Foreningen Danske Revisorer, Forsyningsstilsynet, Fredericia Kommune, FSE, FSR Danske revisorer, GAFSAM, Go'on Gruppen A/S, GRAKOM, Green Power Denmark, Greenpeace, Grundfos, GTS (Godkendt Teknologisk service), Gunvor S. A, H2 Energy Esbjerg, Havarikommissionen for Offshore Olie- og Gasaktiviteter, Hulgård advokater, IBIS, Ineos Danmark, Ingeniørforeningen i Danmark (IDA), Institut for produktudvikling (IPU), Intelligent Energi, Inter Terminals, Investering Danmark, IT-Branchen, Justitia, Kalundborg Kommune, Kalundborg Refinery A/S, Kjærgaard A/S, Klimarådet, Kommunernes Landsforening, Kraka, Københavns Kommune, Københavns Kommune - Teknik- og Miljøforvaltningen, Københavns Universitet, Landbrug & Fødevarer, Landdistrikternes Fællesråd, Landsbyggefonden, LCA Center, Lederne Søfart, Ledernes Hovedorganisation, Macquarie Commodities Trading SA, Malik Energy A/S, Mercuria Energy Trading SA, Musket Europe Sarl, Mærsk Drilling, Maabjerg Energy Center – MEC, Nationalt Center for Miljø og Energi, Nature Energy, NetVarme, Niras, NOAH Energi og Klima, Nordisk Energirådgivning ApS, Nordsøfonden, Noreco, Nævnenes Hus, OK a.m.b.a., Olie Gas Danmark, Otto Kjær, Peninsula Trading Limited, Plan og Projekt, Planenergi, Plastindustrien, Plesner Advokatpartnerselskab, Q8 Danmark A/S, Rambøll, Ren Energi Oplysning (REO), Rødovre Kommune, Rådet for Bæredygtig Trafik, Rådet for grøn omstilling, Samtank A/S, SAS Oil Denmark A/S, SEGES, Serviceforbundet, Shell International Trading and Shipping Company Limited, Shell Trading Rotterdam, SMVdanmark, Spirit Energy, Spyker Energy ApS, Stena Oil AB, Synergi, TEKNIQ Arbejdsgiverne, Teknologisk Institut, TotalEnergies Danmark A/S, TOTSA TotalEnergies Trading S. A., Trafigura Pte Ltd, T-REGS, Unimot Paliwa Sp. Z.o.o., Unioil Supply A/S, Uno-X Mobility Danmark A/S, VELTEK, Vestforbrænding, Vitol S. A., Wintershall Nordszee B. V., Ørsted, Aalborg Portland A/S, Aalborg Universitet og Aarhus Universitet.

12. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ja, som følge af gebyrordningen vurderes lovforslaget at medføre positive konsekvenser for staten, da Energistyrelsens tilsyn og myndighedsopgaver i forbindelse med olieberedskabsordningen estimeres fi-	Ingen

	finansieret i størrelsesordenen 3,6 mio. kr. - 4,8 mio. kr. Estimatet er behæftet med væsentlig usikkerhed. Ingen konsekvenser for regioner eller kommuner.	
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ja, minimale omkostninger for Energistyrelsen. Ingen konsekvenser for regioner og kommuner.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen.	Ja, men under 4 mio. kr.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen.	Ingen.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen.	Ingen.
Klimamæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder hjemmel til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan udveksle oplysninger med andre EU-medlemsstater og Europa-Kommissionen i Kommissionens IT-system, XEOS (EU Cross Border Emergency Oil Stocks Applications). Det er ikke en EU-retlig forpligtelse at anvende systemet.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikke-erhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Den gældende olieberedskabslov § 10, stk. 1 og 2, indeholder regler om indgåelse af internationale lagerdækningsaftaler.

Det fremgår af § 10, stk. 1, at en international lagerdækningsaftale kan indgås mellem en lagringspligtig virksomhed eller den centrale lagerenhed og en udenlandsk virksomhed eller en udenlandsk central lagerenhed. Efter en sådan aftale kan overskydende lagre hos den ene part medregnes til opfyldelse af lagringspligt hos den anden part. En sådan aftale kan også indgås, når en virksomhed vil bruge egne lagerbeholdninger i en EU-medlemsstat til at dække egen lagringspligt i en anden EU-medlemsstat. Aftalen skal være godkendt af de to medlemsstaters myndigheder. Aftalen og ændringer eller forlængelser heraf har ikke virkning uden denne godkendelse.

Herudover fastslår § 10, stk. 2, at klima-, energi- og bygningsministeren (nu klima-, energi- og forsyningsministeren) kan indgå aftaler med myndigheder i udlandet om procedurer m.v. for godkendelse og administration i øvrigt af internationale lagerdækningsaftaler, jf. stk. 1.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 15 a, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne udveksle oplysninger om internationale lagerdækningsaftaler med andre EU-medlemsstater og Europa-Kommissionen. Forslaget skal sikre, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan udveksle oplysninger som led i administrationen af de internationale lagerdækningsaftaler. Det er hensigten, at udvekslingen skal ske gennem IT-systemet XEOS (Cross border Emergency Oil Stocks Application), som Europa-Kommissionen har udviklet til formålet. Systemet kan anvendes af medlemslandenes myndigheder og centrale lagerenheder til registrering og godkendelse af bl.a. internationale lagerdækningsaftaler. I dansk kontekst er det alene hensigten at anvende systemet til udveksling af oplysninger i forbindelse med administration af internationale lagerdækningsaftaler.

De oplysninger, der skal lægges i systemet, kan eksempelvis være parterne i den internationale lagerdækningsaftale,

kontaktpunkt, lagerlokation, produktkategori- og mængde, tidsperiode for aftalen og de berørte lande m.v. Selve aftalen vil ikke skulle lægges i systemet. Der vil ikke være tale om yderligere oplysninger i forhold til de oplysninger, som virksomhederne allerede i dag indgiver i Oildata. Oildata er det system, som den centrale lagerenhed anvender til bl.a. administration af lagerdækningsaftaler.

Det bemærkes, at udvekslingen vil ske under iagttagelse af reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, hvor disse er relevante. Der vil hovedsagligt ikke være tale om personoplysninger, men ved kontaktoplysninger hos virksomhederne, vil navne, mailadresse og lignende kunne fremgå.

Det er hensigten, at beføjelsen skal delegeres til den centrale lagerenhed (Danske Olieberedskabslagre), jf. forslagens § 1, nr. 3. I forhold til internationale lagerdækningsaftaler, hvor den centrale lagerenhed er part, vil det være Energistyrelsen, der efter delegation fra klima-, energi- og forsyningsministeren, vil skulle anvende systemet.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 2.2. og pkt. 4.

Til nr. 2

Olieberedskabsloven indeholder ikke i dag hjemmel til at gebyrfinansiere de omkostninger, der er forbundet med tilsyn og myndighedsopgaver i forhold til olieberedskabsordningen i loven og bekendtgørelser udstedt i medfør heraf.

Det foreslås derfor at indsætte en ny § 18 a. Den foreslåede bestemmelse giver klima-, energi- og forsyningsministeren hjemmel til at fastsætte regler om betaling af gebyrer til dækning af omkostninger for varetagelse af opgaver i henhold til loven eller regler udstedt i medfør heraf, herunder regler om opkrævning, renter mv.

Bestemmelsen vil give klima-, energi- og forsyningsministeren hjemmel til at fastsætte nærmere regler om gebyrordningen.

Det er hensigten at udmønte bemyndigelsen i en bekendtgørelse, der pålægger de oplysnings- og lagringspligtige virksomheder samt den centrale lagerenhed (Danske Olieberedskabslagre, FDO) et gebyr, der skal dække Energistyrelsens udgifter til tilsyn og myndighedsopgaver. Virksomheder, der pålægges at fremsende oplysninger til Energistyrelsen efter lovens § 14, stk. 2 og stk. 3, pålægges ikke gebyr.

Det er hensigten, at gebyrordningen skal være todelt. Dels ved et generelt grundbeløb, der pålægges alle oplysnings- og lagringspligtige virksomheder samt den centrale lagerenhed. Dels ved et aktivitetsbaseret gebyr for konkrete ansøgningssager, der pålægges den virksomhed henholdsvis den centrale lagerenhed, der ansøger.

Det er hensigten, at det generelle grundbeløb skal finansiere Energistyrelsens udgifter til tilsyn og tilsynsrelaterede

aktiviteter samt generelle myndighedsopgaver knyttet til administration af olieberedskabsordningen. Grundbeløbet vil f.eks. skulle dække udgifter til fysiske tilsyn, skrivebords-tilsyn, uddannelse af personale, oplæring af nyt personale, behandling af revisorerklæringer, opretholdelse af fortegnelse over lagringspligtige virksomheder, tilsyn i forhold til den centrale lagerenhed, herunder tilsyn med efterlevelse af udpegningsvilkår, samt udgifter i forhold til indtræden og fastsættelse af lagringspligt. Gebyret vil også omfatte ressourcer til behandling af bødesager, både hvor der udstedes administrative bødeforelæg og hvor sagerne anmeldes til politiet.

Det aktivitetsbaserede gebyr skal dække Energistyrelsens udgifter i forbindelse med konkrete ansøgningssager og pålægges den virksomhed eller den centrale lagerenhed, der ansøger. Gebyret vil f.eks. skulle pålægges ved dispensationsansøgninger, ansøgninger om tilladelse til at fortsætte sin status som lagringspligtig virksomhed, ansøgninger om ophør af lagringspligt før tid, godkendelse af råolieproducerende virksomheders aftaler om opdeling af lagerbeholdning og godkendelse af internationale lagerdækningsaftaler, hvor Danske Olieberedskabslagre (FDO) er part. Der kan eventuelt fastsættes et fast gebyr for de sagstyper, hvor sagerne er meget ens og sagsbehandlingstid m.v. ikke afviger væsentligt fra sag til sag.

For grundbeløbet er det som udgangspunkt hensigten at indføre en fordelingsnøgle, der tager afsæt i fem niveauer, hvor størrelsen af en virksomheds lagringspligt er afgørende for, hvilket niveau virksomheden indplaceres i. Virksomheder med en høj lagringspligt placeres i et højere niveau og pålægges et højere gebyr end virksomheder med en mindre lagringspligt, der placeres i et lavere niveau. Virksomheder, der kun er omfattet af oplysningspligten, vil ligge i det laveste niveau.

Udgangspunktet for gebyrmodellen vil altid være, at de virksomheder, der genererer de største udgifter hos Energistyrelsen, f.eks. på grund af større tilsynsbehov, tilsvarende er de virksomheder, der finansierer størstedelen af udgifterne.

Det foreslås endvidere, at hjemlen også vil kunne anvendes til at fastsætte regler om gebyrfinansiering af opgaver, som ikke varetages efter loven i dag. Det kan være opgaver, der følger af fremtidige lovændringer.

Det foreslås, at gebyrerne skal balancere over en 4-årig periode i overensstemmelse med Finansministeriets Budgetvejledning.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.

Til nr. 3

Det følger af den gældende olieberedskabslov § 20, stk. 1, at klima-, energi- og bygningsministeren (nu klima-, energi- og forsyningsministeren) på nærmere angivne vilkår kan be-

myndige den centrale lagerenhed til at varetage administrative opgaver vedrørende 1) anmodning om og modtagelse og behandling af oplysninger efter lovens § 14, stk. 1-3, samt forberedende kontrol af lagringspligt m.m. baseret herpå, 2) føring af fortegnelser over beredskabslagre og specifikke lagre efter lovens § 15 og, 3) administration af lagerdækningsaftaler efter lovens § 10, stk. 1 og 3.

Klima-, energi- og forsyningsministeren har ved bekendtgørelse nr. 1359 af 5. december 2013 om delegation af administrative opgaver efter olieberedskabsloven til den centrale lagerenhed bemyndiget den centrale lagerenhed (Danske Olieberedskabslagre, FDO) til at varetage administrative opgaver vedrørende alle tre forhold. Dog ikke vedrørende internationale lagerdækningsaftaler, hvor den centrale lagerenhed selv er part.

Det foreslås, at der i lovens § 20, stk. 1, nr. 3, tilføjes »udveksling af oplysninger om internationale lagerdækningsaftaler efter den foreslåede § 15 a«, således at ministeren vil kunne delegerer beføjelsen til den centrale lagerenhed.

Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 1, hvorefter der foreslås en ny § 15 a, der skal give ministeren hjemmel til at udveksle oplysninger om internationale lagerdækningsaftaler med andre EU-medlemsstater og Europa-Kommissionen.

Det foreslåede indebærer, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne delegerer beføjelsen til at udveksle oplysninger om internationale lagerdækningsaftaler med andre EU-medlemsstater og Europa-Kommissionen til den centrale lagerenhed.

Det er hensigten, at hjemlen til at udveksle oplysninger efter den foreslåede § 15 a vil blive delegeret til den centrale lagerenhed som led i den generelle administration af lagerdækningsaftaler, der i dag er delegeret til og varetages af den centrale lagerenhed. Der henvises til bemærkningerne til pkt. 2.2.

Det er hensigten, at delegationen af beføjelsen i den foreslåede § 15 a skal ske ved en ændring af bekendtgørelse nr. 1359 af 5. december 2013 om delegation af administrative opgaver efter olieberedskabsloven til den centrale lagerenhed.

Til nr. 4

Ifølge den gældende olieberedskabslovs § 20, stk. 2, kan klima-, energi- og bygningsministeren (nu klima-, energi- og forsyningsministeren) fastsætte regler om den centrale lagerenheds anmodning om og modtagelse og behandling af oplysninger efter § 20, stk. 1, nr. 1, forberedende kontrol af lagringspligt m.m. efter § 20, stk. 1, nr. 1, etablering og føring af fortegnelser efter § 20, stk. 1, nr. 2, administration af lagerdækningsaftaler efter stk. 1, nr. 3, og tavshedspligt om modtagne oplysninger.

Bemyndigelsen er udmøntet ved bekendtgørelse nr. 1359 af

5. december 2013 om delegation af administrative opgaver efter olieberedskabsloven til den centrale lagerenhed og bekendtgørelse nr.1340 af 10. december 2014 om lagringspligt m.v. for olie.

Som en konsekvens af ændringen i forslaget § 1, nr. 3, foreslås det, at der i lovens § 20, stk. 2, indsættes efter »administration af lagerdækningsaftaler«: », herunder udveksling af oplysninger om internationale lagerdækningsaftaler«.

Det foreslåede vil indebære, at bemyndigelsen i § 20, stk. 2, udvides til også at omfatte udveksling af oplysninger om internationale lagerdækningsaftaler efter den foreslåede § 15 a, således at klima-, energi- og forsyningsministeren tillige kan fastsætte regler om den centrale lagerenheds (Danske olieberedskabslagre, FDO) udveksling af oplysninger om internationale lagerdækningsaftaler med andre EU-medlemslande og Europa-Kommissionen.

Det er hensigten, at beføjelsen vil blive delegeret til Energistyrelsen, da den gældende beføjelse i § 20, stk. 2, allerede er delegeret til Energistyrelsen ved bekendtgørelse nr. 910 af 26. juni 2024 om Energistyrelsens opgaver og beføjelser.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 1, nr. 3.

Til nr. 5

Det fremgår af den gældende bestemmelse i olieberedskabslovens § 23, stk. 1, nr. 1, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der undlader at opfylde lagringspligt efter § 6, stk. 1, eller at opfylde forpligtelser modtaget ved delegation eller lagerdækningsaftale efter §§ 9 og 10.

Det foreslås i § 23, stk. 1, nr. 1, at indsætte »undlader« efter »§ 6, stk. 1, eller«.

Det foreslåede indebærer en sproglig forbedring af bestemmelsen. Derudover giver ændringen samtidig mulighed for at angive nærmere retningslinjer for bødeniveauet ved overtrædelse af olieberedskabslovens § 23, stk. 1, nr. 1.

Det forudsættes med bestemmelsen, at bødeniveauet fremover som minimum vil afspejle den besparelse, der kan opnås ved ikke at opfylde sin lagringspligt, således at straffebestemmelsen får den ønskede præventive effekt.

Det foreslås, at udmåling af bødeniveau vil tage udgangspunkt i virksomhedens opnåede besparelse ved manglende overholdelse af lagringspligten. Til brug for vurderingen af den opnåede besparelse kan aktuelle priser på tidspunktet for den manglende lagerdækning for det pågældende olieprodukt (eller flere olieprodukter) eller råolie, som overtrædelsen vedrører, danne grundlag for en vejledende beregning. Sker den manglende opfyldelse i forbindelse med en national lagerdækningsaftale, kan der indhentes aktuelle priser på dækning i de forskellige kategorier for råolie og olieprodukter for disse aftaler.

Fastsættelse af straffens størrelse vil bero på domstolens

konkrete vurdering af samtlige af sagens omstændigheder i det enkelte tilfælde. Den angivne bødestørrelse vil kunne fraviges i op- eller nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder efter de almindelige regler i straffelovens 10. kapitel.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger i pkt. 2.3.

Til § 2

Det foreslås, at lovforslaget træder i kraft den 1. januar 2025 i overensstemmelse med reglerne om de fælles ikrafttrædelsesdatoer.

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland og kan ikke sættes i kraft for Færøerne eller Grønland, idet hovedloven ikke gælder for Færøerne og Grønland og heller ikke kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I olieberedskabslov, lov nr. 354 af 24. april 2012, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 15 indsættes i *kapitel 6*:

»§ 15 a. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan udveksle oplysninger om internationale lagerdækningsaftaler med andre EU-medlemsstater og Europa-Kommissionen.«

2. Efter kapitel 8 indsættes:

»Kapitel 8 a

Gebyrer

§ 18 a. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om betaling af gebyrer til dækning af omkostninger for varetagelse af opgaver i henhold til denne lov eller regler udstedt i medfør heraf, herunder regler om opkrævning, renter m.v.«

§ 20. Klima-, energi- og bygningsministeren kan på nærmere angivne vilkår bemyndige den centrale lagerenhed til at varetage administrative opgaver vedrørende

- 1) ---
- 2) ---
- 3) administration af lagerdækningsaftaler efter § 10, stk. 1 og 3.

§20. ---

Stk. 2. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om den centrale lagerenheds anmodning om og modtagelse og behandling af oplysninger efter stk. 1, nr. 1, forberedende kontrol af lagringspligt m.m. efter stk. 1, nr. 1, etablering og føring af fortegnelser efter stk. 1, nr. 2, administration af lagerdækningsaftaler efter stk. 1, nr. 3, og tavshedspligt om modtagne oplysninger.

§ 23. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) undlader at opfylde lagringspligt efter § 6, stk. 1, eller at opfylde forpligtelser modtaget ved delegation eller lagerdækningsaftale efter §§ 9 og 10,

2) ---

3) ---

4) ---

5) ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. ---

3. I § 20, stk. 1, nr. 3, indsættes efter »§ 10, stk. 1 og

3«: », herunder udveksling af oplysninger om internationale lagerdækningsaftaler efter § 15 a«.

4. I § 20, stk. 2, indsættes efter »administration af lagerdækningsaftaler«: », herunder udveksling af oplysninger om internationale lagerdækningsaftaler«.

5. I § 23, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »§ 6, stk. 1, eller«: »undlader«.